RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 221.507 van 26 november 2012
in de zaak A. 205.340/IX-7736

In zake : Isabel GOUTIÈRE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de LOKALE POLITIEZONE BEGIJNENDIJK-ROTSELAAR-TREMELO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het verzoekschrift

1. Het verzoekschrift, ingediend op 25 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van "[d]e fictieve weigering door de politiezone Begijnendijk/Rotselaar/Tremelo om een rechtserkennende beslissing te nemen [over] de door [Isabel Goutière] ingediende aanvraag tot het [verkrijgen] van de vrijwillige vierdagenweek, aanvraag van respectievelijk 20 juli 2010 en 04 oktober 2010, dienvolgens de weigering om [Isabel Goutière] te laten toetreden tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 september 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Iris Exelmans, die loco advocaat Peter Crispyn verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Sven Verbeiren, die loco advocaat Bert Beelen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is in juli 2007 in dienst getreden van de lokale politiezone Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo in het enige ambt van niveau A – gemene graad van adviseur – in het kader van het administratief en logistiek personeel (CALog-personeel).

3.2. Op 20 juli 2010 vraagt de verzoekster aan het politiecollege van de voornoemde politiezone om met ingang van 1 oktober 2010 te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Zij wijst erop dat haar afwezigheid de goede werking van de dienst niet zal verstoren.

Op 27 augustus 2010 beslist het politiecollege "geen uitzonderingen toe te staan op art. VIII.4 [...] UBPol". Verzoeksters aanvraag wordt aldus afgewezen.

3.3. Op 4 oktober 2010 dient de verzoekster een nieuwe aanvraag in om te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Deze keer richt zij haar aanvraag tot de korpschef van de politiezone. Zij stelt "verkeerdelijk geïnformeerd [te zijn geweest] waardoor [zij] [haar] aanvankelijke aanvraag van 20 juli laatstleden op verkeerde grond [heeft] gedaan".

Op 8 oktober 2010 beslist het politiecollege "bij [zijn] standpunt (weigering) te blijven en zodoende de beslissing genomen door het politiecollege in zitting van 27.08.2010 punt 6 te handhaven".

3.4. Respectievelijk bij arrest nr. 212.138 van 21 maart 2011 en arrest nr. 216.370 van 21 november 2011 schorst en vernietigt de Raad van State, op vordering van de verzoekster, de voormelde beslissingen van het politiecollege van 27 augustus 2010 en 8 oktober 2010, omdat de minister van Binnenlandse Zaken zijn bevoegdheid te buiten is gegaan toen hij in artikel VIII.4 UBPol de "diensthoofden die afhangen […] van een korpschef van een korps van de lokale politie" heeft uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek.

3.5. Op 27 mei 2011 neemt het politiecollege een "[d]efinitieve beslissing inzake verloven en afwezigheden", waarbij wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor

loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

De verzoekster heeft bij de Raad van State tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingesteld. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 201.228/IX-7348.

Bij arrest nr. 216.176 van 7 november 2011 van de Raad van State is de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van artikel 2 van dit besluit van het politiecollege in de mate daarmee het ambt van "diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur" wordt uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek. De Raad van State oordeelde dat hij in het dossier niet de vereiste precieze gegevens kon vinden op grond waarvan de verwerende partij in redelijkheid heeft kunnen aannemen dat de functie die de verzoekster uitoefent een spilfunctie is die geen tewerkstelling in het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek toelaat.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.6. Naar aanleiding van het vernietigingsarrest nr. 216.370 van 21 november 2011 maant de verzoekster met een aangetekende brief van 29 december 2011 de verwerende partij aan om over te gaan tot "het noodzakelijke rechtsherstel, meer bepaald tot het nemen van alsnog een rechtserkennende beslissing [over] de door [de verzoekster] ingediende aanvraag tot het [verkrijgen] van de vrijwillige vierdagenweek".

Op deze aanmaning volgt aanvankelijk geen antwoord van de verwerende partij.

Uit het stilzwijgen van de verwerende partij gedurende vier maanden na de aanmaning van 29 december 2011, leidt de verzoekster met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de stilzwijgende weigering af om een "rechtserkennende" beslissing te nemen over haar aanvraag tot het verkrijgen van de vrijwillige vierdagenweek.

Deze stilzwijgende weigeringsbeslissing maakt het voorwerp uit van het voorliggende beroep tot nietigverklaring en van de voorliggende vordering tot schorsing.

3.7. Inmiddels heeft het politiecollege op 2 december 2011 een "[n]ieuwe definitieve beslissing inzake verloven en afwezigheden" genomen, waarbij opnieuw wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

De verzoekster heeft bij de Raad van State ook tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingesteld. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 203.612/IX-7547.

Bij arrest nr. 220.035 van 28 juni 2012 is de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van artikel 2 van dit besluit van het politiecollege in de mate daarmee het ambt van "diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur" wordt uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek. De Raad van State oordeelde andermaal dat deze uitsluiting niet genoegzaam materieel was gemotiveerd.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.8. Op 25 mei 2012 neemt het politiecollege een nieuwe beslissing "inzake verloven en afwezigheden", waarbij opnieuw wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

Op diezelfde datum neemt het politiecollege een beslissing over de aanvraag van de verzoekster tot het verkrijgen van de vrijwillige vierdagenweek. Met verwijzing naar het besluit van het politiecollege van 2 december 2011 en het negatieve advies van de korpschef over verzoeksters aanvraag, beslist het politiecollege om aan de verzoekster geen uitzondering toe te staan op de uitsluiting van haar ambt van de vrijwillige vierdagenweek.

De verzoekster heeft tegen de beide voormelde beslissingen van het politiecollege een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing ingesteld bij de Raad van State. Deze zaken zijn respectievelijk ingeschreven op de rol onder nr. A. 206.235/IX-7800 en nr. A. 206.227/IX-7796. Ze zijn beide nog hangende.

IV. Teloorgaan van het voorwerp van het beroep en van de vordering

4. De verzoekster vordert de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de stilzwijgende weigering van de politiezone Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo om een "rechtserkennende" beslissing te nemen over haar aanvragen van 20 juli 2010 en 4 oktober 2010 tot het verkrijgen van de vrijwillige vierdagenweek.

De verzoekster leidt het bestaan van deze beslissing af – met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State – uit het stilzitten van de verwerende partij gedurende vier maanden na haar aanmaning van 29 december 2011.

5. Op 25 mei 2012 heeft het politiecollege van de voornoemde politiezone evenwel een uitdrukkelijke beslissing genomen over verzoeksters aanvraag tot het verkrijgen van de vrijwillige vierdagenweek. Met deze beslissing, die in de plaats is gekomen van de bestreden stilzwijgende weigeringsbeslissing en deze heeft opgeslorpt, heeft de verwerende partij, op grond van een eigen, specifieke redengeving, een expliciet standpunt ingenomen over verzoeksters aanvraag. Daargelaten de wettigheid van dit standpunt, dewelke door de verzoekster wordt betwist in een afzonderlijk beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing die zij tegen de beslissing van het politiecollege van 25 mei 2012 bij de Raad van State heeft ingesteld, volgt hieruit dat de bestreden stilzwijgende weigeringsbeslissing definitief heeft opgehouden te bestaan.

Het voorwerp van het voorliggende beroep en van de voorliggende vordering is aldus teloorgegaan, wat door de verzoekster ter terechtzitting overigens niet wordt betwist.

Het beroep en de vordering zijn om die reden niet ontvankelijk.

V. Kosten

6. Gelet op de reden van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep en de vordering, is het gepast de kosten – die krachtens artikel 30, § 5, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in dit geval alleen betrekking hebben op de vordering tot schorsing – ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 november 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys, staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Tiny Temmerman, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Tiny Temmerman **Bert Thys**